

Publicerad 2024-03-09 16:54 av BenGust

Med nya magiska dobbdojorna

Mållös gick Erik nästan aldrig från fotbollsplan. Men den här gången kände han sig särskilt upprymd. Att ha namnet Kurt Hamrin tryckt på sina nyinköpta dojor var inte alla förunnat. De totalt grabbar i 11-13 års ålder som kommit till 'Lärkan' eller Läroverkets fotbollsplan såg beundrande på Erik och Rolle sa:
- Inte nog med att han är kvick med fötterna. Nu ska han också skjuta så det visslar. Prima läder förresten. Modellen liknar sådana där Pumaskor.

Länge hade Erik önskat sig nya fotbollsdojor. Och på sportaffärn med pappa Axel fick han sin önskan uppfylld. På sin tolvårsdag var han världens lyckligaste. Tänk att bära samma namn som sin favorit: Kurt Hamrin. Stjärnan i Milan, Fiorentina, AIK och andra klubbtag. Och dribblern från Sveriges silverlandslag 1958. Orden tröt. Näst omöjligt att beskriva denna 'magiska man' med sin magiska boll. Han kunde konsten till fulländning.

Pappa Axel som för övrigt själv trillat boll i sin ungdom försökte alltid uppmuntra sina söner att sporta. Och han upplyste om att svenskarna i Italien ibland slagit sådana där 'slänggungor' dvs. skjutit direktskott i steget när passning från medspelare ännu inte tagit mark. Just såna skott ville Erik 'måla'. Tänk att få kalla sig artist på en fotbollsplan. Och själva bolltrillandet, det 'nya artisteriet'. Hela den biten skulle nog hans nya dobbdojor stå för. Alla skott och passningar skulle ju få den där extra skjutsen. Och alla dribblingar den extra touchen. Alltid kul att glänsa.

Erik hade förresten också inhandlat ny boll med namnet Ullevi. Och nu stod straffskott på programmet. Alla stod på rad i målet och försökte rädda skottet från straffskytten. Och en efter en som misslyckades med uppgiften och tappade in bollen, åkte ut. Lotten avgjorde att Erik blev straffskytt. De allra flesta var liksom fixerade vid hans nya skor och hur hårt han skulle skjuta. Och bara genom den vetskapen vann Erik fler omgångar. Han sköt egentligen inte hårdare, men mer välriktat. Men Erling lyckades

han inte alltid skjuta i sank. Och tillslaget som Erling ägde var av den distinktare sorten. Men denna gång slog det slint. Just som han var på gång skjuta Erik ur spelet plöjde en grön splirrans ny Harley Davison Sportster 900 kubik framöver Esplanaden. Erik visste att bröderna Björkenäs nyligen köpt en sån sorts hoj. Och just den gången svek koncentrationen Erling och han förlorade straffläggningen.

Under den sommarn var bollintresset på topp. Och en eftermiddag i augusti tränande Erik, Åke, Erling, Pelle Ö och Pelle N lite frisparkar. Efterhand fylldes det på några till. Fem på var sida samt målisar. Och Erik som var en av de snabbaste på korta ruscher uppåt 60 m fick en 'luftpastejpassning' från Nippe och smällde på direkt. Där satt den! Otagbar för Rolle som då stod i mål. Och på kortsidan vid björkallén samlades ofta jämnåriga. Nog uppmärksammade Erik att Kristina med klasskompis Birgitta sände en uppskattande blick. Men när matchen var vunnen och grabbarna började pysa hem var Kristina och Birgitta som uppslukade.

Erik masade sig såsmåningom hemåt och hade liksom Kristinas blick kvar på näthinnan. Tänk att hon fått se honom i sitt esse. Och att ett par fotbollsdojor hade fått allt att lossna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BenGust med Poeter.se id #90554 innehar upphovsrätten